

بولتن تحلیلی فدراسیون واردات ایران
شماره ۳۷ مرداد و شهریور

آنچه در این شماره خواهید خواند:

خطای سیاستگذاری در حوزه آرایشی و بهداشتی

چالش‌های واردات لاستیک

توصیه‌هایی به وزیر جهادکشاورزی

ایست به تجارت با کارت بازرگانی

کرسی جدید فدراسیون واردات ایران در هیات‌های حل اختلاف مالیاتی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست

سرمقاله

- ۳..... خطای سیاستگذاری در حوزه آرایشی و بهداشتی و بهداشتی
نقطه نظر
- ۶..... توصیه‌هایی به وزیر جهاد کشاورزی
پژوهش
- ۸..... ایست به تجارت با کارت بازرگانی
بازتاب
- ۱۳..... درخواست واردکنندگان از وزیر جهاد کشاورزی
رویداد
- ۱۵..... کرسی جدید فدراسیون واردات ایران در هیات‌های حل اختلاف مالیاتی
ذربین
- ۱۶..... چالش‌های واردات لاستیک

تهیه کننده: روابط عمومی فدراسیون واردات ایران

سردبیر : لیلا لطفی

۰۲۱۸۸۸۴۲۵۶۳-۰۲۱۸۸۸۴۲۵۶۳

شماره تماس:

ir.importfederation@gmail.com

ایمیل فدراسیون:

lotfi.azad@gmail.com

ایمیل سردبیر:

سرمقاله

مسکن‌گونه و بهره‌مندی از سیاست‌های واقع‌بینانه کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت هستیم. سیاست‌هایی که باید تصمیم‌گیران در تدوین آنها بخش‌خصوصی را دخیل کنند؛ آنچه در سال‌های اخیر به دلایل مختلف از سوی سیاستگذاران مغفول مانده است. حال اگر تصمیم‌گیران اقتصادی دولت سیزدهم این رویکرد را در کنار سیاست رفع موانع تجارت خارجی و توسعه روابط بین‌المللی قرار دهند؛ اقتصاد ضعیف ایران نجات پیدا می‌کند و فعالان اقتصادی بخش‌خصوصی از جمله فعالان صنعت آرایشی و بهداشتی می‌توانند در راستای توسعه گام‌های بلندی بردارند.

امروز یکی از مشکلات اصلی صنعت آرایشی و بهداشتی این است که اغلب سیاستگذاران این حوزه، کالاهای آرایشی و بهداشتی را در دسته کالاهای غیرضروری قرار داده‌اند، از این رو واردکنندگان و تولیدکنندگان این محصولات اغلب با مشکلات متعددی در راستای تامین آنها مواجه هستند. البته واردکنندگان اغلب بیش از

خطای سیاستگذاری در حوزه آرایشی و بهداشتی

حمید مقیمی

عضو هیات مدیره فدراسیون واردات

بیش از شش دهه است که بر توسعه اقتصادی متمرکز شده‌ایم، اما هنوز فرسنگ‌ها تا رسیدن به هدف مطلوب فاصله

داریم. حرکت سینوسی توسعه اقتصادی کشور که گاهی روند مثبتی را طی می‌کرد، در دو دهه اخیر روندی عمدتاً منفی را سپری کرده است، برآیند این شیب نزولی شکل‌گیری اقتصادی بی‌رمق است که در آن بخش دولتی حجیم‌تر و بخش‌خصوصی نحیف‌تر شده است. حال برای برون‌رفت از این شرایط نیازمند کنار گذاشتن سیاست‌های

در حال حاضر بیش از یک میلیارد دلار از بازار آرایشی در دست واردکنندگان غیرقانونی و تولیدکنندگان کالاهای تقلبی است. این رقم در آمار غیررسمی بسیار فراتر از این است، اما سخن از آن در این مقال نمی‌گنجد. ما از آمار رسمی و مطالعات علمی سخن می‌گوییم. پاییز سال گذشته پژوهش علمی در فصلنامه مدیریت کسب و کار دانشگاه آزاد منتشر شده بود که برآیند آن فروش بیش از یک میلیارد دلاری قاچاق محصولات آرایشی بود.

براساس این مطالعه در سال‌های اخیر حجم بازار لوازم آرایشی و بهداشتی ایران حدود ۲/۲ میلیارد دلار است. ۳۰ درصد این بازار توسط تولیدکنندگان داخلی تامین و عرضه می‌شود. ۶۰ درصد نیاز آن تا پیش از آغاز ممنوعیت‌ها یعنی انتهای سال ۱۳۹۸ از طریق واردات رسمی تامین می‌شد و ۱۰ درصد مابقی از طریق قاچاق. اما پس از ممنوعیت‌ها این رقم برعکس شد. به عبارت دیگر اگر سهم محصولات آرایشی خارجی را یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار در نظر بگیریم؛ حدود ۲۰۰ میلیون دلار این محصولات به صورت رسمی و بقیه از راه قاچاق وارد کشور شده است. البته گزارش‌های منتشر نشده از جمله گزارش‌های ستاد مبارزه با قاچاق خبر از ارقامی بیش از آنچه ذکر شده می‌هد.

تولیدکنندگان با دست‌اندازه‌های تامین روبه‌رو می‌شوند. در حالی که همه تامین‌کنندگان رسمی این اقلام در راستای نیاز بازار خانوارهای ایرانی حرکت می‌کنند. هر نوع به‌هم‌ریختگی در این بازار به همه ذی‌نفعان اعم از تامین‌کنندگان و مصرف‌کنندگان آسیب می‌زند. کالاهای آرایشی و بهداشتی همچون کرم‌های مراقبتی از سالیان دور در سبد خانوارهای ایرانی وارد شده است و ما در هیچ مقطعی به شیوه منطقی به این تقاضا پاسخ نداده‌ایم. بازار از طریق محصولات تقلبی و قاچاق به آن پاسخ داده و زبانی هنگفت به بخش درمان و اقتصاد کشور تحمیل شده است.

در سال‌های اخیر برخی سیاستگذاران با علم یا عدم اشراف به این مساله با تصمیمات هیجانی دستور ممنوعیت واردات رسمی فرآورده‌های آرایشی و بهداشتی را صادر کردند. این سیاست منجر به ورود افسارگسیخته کالاهای فیک و قاچاق شد. زیرا از سویی بخش تولید قادر به تامین همه نیاز بازار نبود و نیست. از سوی دیگر تقاضا با وجود تورم (شکنندگی وضعیت مالی مصرف‌کنندگان) کاهش نیافت. مصرف‌کنندگان با این علم که پیشگیری بهتر از درمان است، این اقلام را از سبد خود حذف نکرده‌اند و حجم مصرف کالاهای آرایشی و بهداشتی تقریباً ثابت مانده است. براین اساس

در حال حاضر بیش از یک میلیارد دلار از بازار آرایشی در دست واردکنندگان غیرقانونی و تولیدکنندگان کالاهای تقلبی است. این رقم در آمار غیررسمی بسیار فراتر از این است

محصولات ارگانیک گام برداشتند. در بخش بهداشتی سالانه حدود ۳۵ تا ۴۰ درصد فرمولاسیون مواد در حال تغییر است. در بخش آرایشی نیز سالانه حدود ۴۰ درصد فرمولاسیون رنگ‌ها تغییر می‌کند. در نتیجه ما با شرایط کنونی قادر به رقابت با کمپانی‌هایی نیستیم که حدود ۱۰۰ سال است در این حوزه فعالیت می‌کنند و همچنان پیش‌تاز هستند. حتی امروز در حوزه تحقیقات به دلیل هزینه بالا و عدم تامین منابع لازم برای آن قادر نیستیم، هم‌تراز با کشورهای تراز اول در حوزه برند پیش برویم. البته با یک برنامه‌ریزی صحیح و مدون ایران می‌تواند ظرف مدت ۱۰ سال در این صنعت و در میان کشورهای منطقه حرفی برای گفتن داشته باشد. براین اساس ضرورت دارد، سیاستگذاران دولت سیزدهم در راستای حفظ و شکوفایی این صنعت پس از مشورت با فعالان بخش خصوصی اعم از واردکنندگان و تولیدکنندگان اقدام به تصمیم‌گیری کنند. زیرا دیگر فرصتی برای آزمون و خطا باقی نمانده است.

این وضعیت نیز نتیجه سیاست‌های اشتباه مردان اقتصادی دولت دوازدهم است. موضوع نادیده گرفتن اهمیت تامین محصولات آرایشی و بهداشتی جدا از شرایط جنگ اقتصادی کنونی است. ما می‌دانیم که کشور در شرایط نرمالی نیست و با توجه به محدودیت شدید منابع ارزی، اولویت دولت تامین کالاهای اساسی بوده و هست. اما مساله این است که در سال‌های ۹۴ و ۹۵ نیز که مشکل ارزی وجود نداشت تقریباً همین رویکرد دنبال شد و صنعت آرایشی و بهداشتی با چالش‌های متعددی روبه‌رو شد. شرایط بحرانی ناشی از کرونا و تحریم نیز منجر شده که این ممنوعیت پایدار بماند و مدیریت ناصحیح واردات ادامه پیدا کند. از سال ۹۶ به بعد واردات محصولات آرایشی تقریباً هر ساله نصف شده و در سال ۹۹ به زیر ۲۰ میلیون دلار تنزل پیدا کرده است و زنگ خطر ایجاد بازار غیر رسمی برای محصولات و فرآورده‌های بهداشتی، مراقبتی و آرایشی به صدا در آمده است. اگرچه ما در کشور به دنبال گسترش تولید محصولات آرایشی و بهداشتی هستیم، اما نباید فراموش شود، صنعت آرایشی و بهداشتی صنعتی وارداتی است. فاصله ما با دنیای پیشرفته در حوزه آرایشی و بهداشتی بسیار زیاد است. در حال حاضر جهان در حال بهره‌گیری از هوش مصنوعی است. کشورهای پیشرفته به سمت تولید

سیاست آزادسازی قیمت‌ها و اعمال سازوکار بازار آزاد، سازگاری و همخوانی ندارد. همچنین توسعه و نوسازی زیرساخت‌های بخش قطعا نیاز به تامین سرمایه‌گذاری‌های خارجی و انتقال تکنولوژی روز دنیا دارد. درضمن تحقق اهداف توسعه‌ای به‌ویژه افزایش راندمان تولید و ارزآوری از طریق توسعه صادرات محصولات کشاورزی و دامی قطعا در گرو ایجاد پیوندهای تجاری و ثبت توسعه برندهای بین‌المللی خواهد بود. در این بین محدودیت‌های ناشی از تحریم و افزایش ریسک‌های تجاری تحمیل شده از این بابت می‌تواند به‌عنوان مانع موثر در عدم تحقق اهداف تبیین شده محسوب شود.

ضعف در لجستیک فرآوری و بازاریابی محصولات کشاورزی و دامپروری نیز از نکات مهمی است که نیازمند توجه بیشتر وزیر است. یکی از چالش‌های جدی در بخش کشاورزی عدم توجه به نظرات تشکل‌های تخصصی در این بخش از یک سو و تداوم فعالیت بخش‌های دولتی یا شبه‌دولتی در اقتصاد کشاورزی از سوی دیگر بوده، که امکان رقابت واحدهای غیردولتی را به شدت محدود کرده است. آنچه که به‌عنوان زیرساخت توسعه برون‌گرا در همه بخش‌های اقتصادی کشور و از جمله اقتصاد کشاورزی ضروری است، ایجاد بستر تعاملات مالی مبتنی بر استانداردهای جهانی است. در حال حاضر، هزینه‌های اضافی ناشی از تحریم بر اقتصاد ایران

دیدگاه

توصیه‌هایی به وزیر جهاد کشاورزی

محمد مهدی نهبانندی

عضو هیات مدیره فدراسیون واردات ایران

نزدیک به یک هفته است سکان وزارت جهاد کشاورزی در اختیار آقای سیدجواد ساداتی‌نژاد است؛

فردی که بررسی برنامه‌هایش نشان می‌دهد نگاه جامع و شناخت کلی نسبت به چالش‌های بخش کشاورزی و دامپروری کشور دارد. تاکید او بر سازوکار نظام بازار و عرضه و تقاضا در اقتصاد کشاورزی از جمله نکات مثبت و مفید برنامه وزیر جهاد کشاورزی است. اما در این بین ظاهرا برای اهدافی که پیش‌بینی شده راهکارهای اجرایی لازم، عملیاتی و شفافیت ندارند. به‌عنوان مثال پیش‌بینی تخصیص یارانه به بخش کشاورزی با

طبق برآوردهای موجود حدود ۱۵ درصد از ارزش واردات و صادرات است. این مهم در جهان رقابتی امروز به معنی غیررقابتی شدن اقتصاد کشاورزی ایران در مقابل رقبا از یک سو و پُر ریسک شدن معاملات تجاری ایران در مقایسه با رقبای تجاری آن است. بدیهی است در این شرایط و در کنار راندمان پایین تولیدات کشاورزی و دامی، قیمت تمام شده بالای این محصولات در مقایسه با استانداردهای جهانی شاهد از دست رفتن بازارهای صادراتی ایران خواهیم بود که نمونه‌های عینی آن را در بازارهای منطقه‌ای ایران از قبیل عراق، روسیه و... می‌بینیم. مسائلی از قبیل تهاتر نیز ضمن افزایش هزینه و ریسک تجارت عملاً با موانع اجرایی مواجه است. این نوع فعالیت تجاری نه تنها در تجارت بین‌الملل منسوخ و نامانوس است، بلکه به دلیل وجود استانداردهای مالی و نظارت‌های پولی و بانکی در اغلب بازارهای هدف صادراتی محصولات غذایی امکان توسعه آن را در ابعاد وسیع محدود می‌کند. به عنوان مثال، بازارهایی مثل بازار کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس با وجود تقاضای موثر صنعت غذا در عمل امکان اتصال و تعامل موردانتظار یا سرمایه‌گذاری مشترک در پروژه‌های کشاورزی و دامپروری و شیلات با ایران را دارا نیست. راهکارهای برون رفت از این چالش‌ها نیز از عمده موانع و ابهامات در مسیر تحقق اهداف

توسعه‌ای وزیر جهاد کشاورزی در دولت سیزدهم محسوب می‌شود. خرده مالکیتی و پایین بودن راندمان منابع در تولیدات بخش کشاورزی و دامپروری، کمبود سرمایه‌گذاری و به روز نبودن در دسترس نبودن تکنولوژی روز دنیا برای کشاورز و دامپروری ایران نیز از چالش‌های موجود به ویژه در ارتباط با طرح تولیدات قراردادی به عنوان یکی از محورهای عملیاتی در برنامه وزیر محسوب می‌شود. موضوع رشد آموزش‌های کاربردی در بخش کشاورزی در کنار توسعه اشتغال فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در رشته‌های مرتبط با علوم کشاورزی و دامپروری به رغم اهمیت بالای آن نیز به نظر می‌رسد در حوزه برنامه‌ریزی چندان مورد توجه قرار نگرفته است. امروز خیل عظیم فارغ‌التحصیلان رشته‌های علوم کشاورزی جویای کار یا فعال در مشاغل غیرمرتبط از مشخصات اتلاف منابع در حوزه کشاورزی کشور محسوب می‌شود. در نهایت آنچه که علاوه بر آرزوی توفیق آقای وزیر از ایشان و دولت سیزدهم انتظار می‌رود، ایجاد تحول و نوسازی در بدنه و ساختار عریض و تحویل این وزارتخانه، سازمان‌ها و شرکت‌های تابعه است که از طریق واگذاری بسیاری از امور و کوچک‌سازی و چابک‌سازی ساختارهای موجود می‌تواند تحرک بیشتری در تحقق اهداف ایجاد کند.

بیش از یکسال از واگذاری امور مربوط به صدور و تمدید کارت بازرگانی از اتاق بازرگانی به وزارت صمت می‌گذرد اما هنوز فعالان اقتصادی با مشکلات متعددی برای دریافت آن روبه‌رو هستند. انباشت مشکلات صدور و تمدید کارت بازرگانی باعث شده به دنبال تغییر وزیر صمت، فعالان اقتصادی خواهان اصلاح شرایط کنونی شوند. امروز بخش زیادی از مشکلات تمدید و صدور کارت بازرگانی به سامانه جامع تجارت گره خورده است؛ سامانه‌ای که قرار بود برای تسهیل تجارت طراحی و بهره‌برداری شود، اما امروز منجر به کند شدن نبض تجارت شده است. معاونت کسب

و کار اتاق تهران
به دنبال مراجعه و
گرایه‌های فعالان
اقتصادی به احصای
مشکلات پیرامون
تمدید و صدور

کارت بازرگانی پرداخته است. یکی از این مشکلات «استعلام کدپستی از سایر سامانه‌های دولتی» است. شاید این موضوع بسیار ساده باشد، اما عملاً استعلام کدپستی به یک معضل بزرگ برای فعالان اقتصادی بدل شده، به نحوی که پروسه صدور و تمدید را نه تنها کند، بلکه گاهی اوقات متوقف کرده است. هومن حاجی‌پور معاون کسب و کار اتاق

پژوهش

ایست به تجارت با کارت بازرگانی

بررسی پژوهش معاونت کسب و کار اتاق بازرگانی تهران
در گفتگو با هومن حاجی‌پور

پشت‌صحنه ۹۰ روز معطلی برای دریافت کارت بازرگانی نمایان شد. بیش از یکسال از واگذاری امور مربوط به صدور و تمدید کارت بازرگانی به وزارت صمت می‌گذرد، اما هنوز فعالان اقتصادی با مشکلات متعددی برای دریافت ابزار تجارت روبه‌رو هستند. معاونت کسب و کار اتاق بازرگانی تهران به احصای مشکلات پیرامون تمدید و صدور کارت بازرگانی پرداخته است؛ مشکلاتی که عملاً قاتلان زمان طلایی تجارت هستند. بوروکراسی و خطاهای سیستمی، در کنار عدم التزام به آیین‌نامه اجرایی صدور و تمدید کارت بازرگانی در سامانه جامع تجارت، پروسه کاری را از دو هفته به سه ماه افزایش داده است. پشت‌صحنه ۹۰ روز معطلی برای صدور و تمدید کارت بازرگانی چیست؟

بوروکراسی حاکم و خطاهای سیستمی در کنار عدم‌التزام به‌آیین‌نامه اجرایی صدور و تمدید این کارت‌ها در سامانه جامع تجارت باعث شده بود پروسه حداکثر دو هفته‌ای این امور در اتاق‌های بازرگانی به‌نزدیک سه‌ماه در وزارت صمت افزایش یابد؛ روندی که امروز کم‌وبیش ادامه دارد و «ایست به تجارت» را رقم زده است.

چالش اول

براساس گزارش معاونت کسب و کار اتاق تهران، اولین چالش پیش‌روی فعالان اقتصادی برای دریافت و صدور کارت‌بازرگانی عنوان «داشتن حداقل مدرک دیپلم متوسطه» است. اگرچه فراهم کردن امکان استعلام مدارک دانشگاهی بسیار مطلوب است، اما عدم‌امکان استعلام برخط مدرک دیپلم، موضوعی است که برای متقاضیان دارای مدرک دیپلم چالش‌برانگیز شده و موجب طولانی شدن زمان شده است.

چالش دوم

یکی دیگر از مهم‌ترین مشکلات اجرای آیین‌نامه صدور و تمدید کارت‌بازرگانی، عدم‌پذیرش محل کسب به‌نام یکی از سهامداران در شرکت‌های حقوقی است. بر اساس آیین‌نامه صدور و تمدید کارت‌بازرگانی، «داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری دارای شناسه

تهران در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» درباره آخرین گزارش این معاونت پیرامون بررسی مشکلات ناشی از صدور و تمدید کارت‌بازرگانی می‌گوید: متأسفانه امروز فعالان اقتصادی به‌طور مستمر با مشکلات متعددی درباره صدور و تمدید کارت‌بازرگانی مواجه هستند؛ مشکلاتی که برای حل آن ما در گام نخست به‌بررسی آن پرداختیم و در گام دوم قصد داریم آن را در شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی ارائه کنیم.

به گفته حاجی‌پور، در حال حاضر دریافت مدارک و اطلاعاتی غیر از مدارکی که در آیین‌نامه اجرایی صدور کارت‌بازرگانی وجود دارد، در کنار تفسیرهای جدید از این آیین‌نامه منجر به هدر دادن وقت فعالان اقتصادی و تحمیل هزینه‌های غیرقانونی به‌آنها شده است. پیشتر نیز «دنیای اقتصاد» درباره مشکلات فعالان اقتصادی در مواجهه با سامانه جامع تجارت در جریان دریافت و صدور کارت‌بازرگانی نوشته بود. براساس گزارش‌های پیشین نیز

امتیاز دولتی به بنگاه‌های اقتصادی خلاف قانون تسهیل رقابت و منع انحصار است. این گزارش تاکید می‌کند، «باتوجه به محدودیت تعداد املاک با کاربری اداری، اعطای این امتیاز دولتی به بنگاه‌های اقتصادی مستقر در اینگونه املاک، مخالف نص صریح یکی از مواد قانون تسهیل رقابت و منع انحصار است.» درضمن از آنجایی که استعمال کاربری اداری براساس اطلاعات سامانه املاک و اسکان وزارت راه و شهرسازی است، این تکلیف متقاضیان و بنگاهداران را ملزم به تخلف می‌کند و عملاً آنها را تبدیل به مجرم خواهد کرد. در این بین گذشته از تفاسیر اشتباه، ایرادات آیین‌نامه مشکلی دیگر است. این گزارش اشاره می‌کند، براساس این بند آیین‌نامه «داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری دارای شناسه رهگیری یکی از شرایط الزامی جهت صدور کارت‌بازرگانی برای اشخاص حقوقی است.» این درحالی است که برخی از فعالان اقتصادی در محل‌هایی مستقر هستند که امکان دریافت کد رهگیری را ندارند، نظیر پارک‌های علم و فناوری، مراکز رشد، املاک اوقافی و... محرومیت ایشان از این امتیاز دولتی، مخالف نص صریح ماده ۵۲ قانون تسهیل رقابت و منع انحصار است. این گزارش تاکید می‌کند: طبق دستورالعمل «آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش‌بنیان»، باید کالاهای

رهگیری به نام شرکت یا یکی از سهامداران عمده برای اشخاص حقوقی و داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری دارای شناسه رهگیری برای اشخاص حقیقی» یکی از بندهای صدور و تمدید کارت‌بازرگانی است. براساس این بند، داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری به نام شرکت یا یکی از سهامداران عمده یکی از شرایط الزامی جهت صدور کارت‌بازرگانی برای اشخاص حقوقی است. اما در حال حاضر، برخلاف همین بند، سامانه جامع تجارت، محل کسب صرفاً به نام شرکت را قبول می‌کند و چنانچه به نام یکی از سهامداران عمده باشد، در یک برخورد غیرقانونی، درخواست متقاضی پذیرفته نمی‌شود. در ضمن در همین بند از آیین‌نامه، مطرح شده: «داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری یکی از شرایط الزامی جهت صدور کارت‌بازرگانی است.» طبق تبصره این بند قانونی نیز «بازدید از محل و ارائه مدرک مثبت، برای احراز این شرایط الزامی است.» اما به گزارش معاونت کسب و کار اتاق تهران، سامانه جامع تجارت، کاربری اداری محل کسب (استعلامی از سامانه املاک و اسکان وزارت راه و شهرسازی) را به عنوان مدرک مثبت تلقی می‌کند. این تفسیر جدید از آیین‌نامه اما چند چالش دیگر به دنبال دارد. اول اینکه اعطای این

مسکونی هستند، مسدود می‌شود. بدین ترتیب آنها امکان بهره‌مندی از حمایت‌های آیین‌نامه اجرایی قانون حمایت از شرکت‌ها و موسسات دانش‌بنیان را ندارند.

چالش سوم

براساس این گزارش چالش سوم فعالان اقتصادی در جریان دریافت کارت‌بازرگانی عدم‌اجرای بند سه آیین‌نامه صدور و تمدید کارت‌بازرگانی است. براساس این بند آیین‌نامه، دارنده کارت‌بازرگانی یا نماینده قانونی آن با ارائه اصل کارت‌بازرگانی و همچنین گواهی امور مالیاتی، گواهی روزنامه رسمی و مفصاحساب حق بیمه باید برای انجام تشریفات تمدید به اتاق‌های بازرگانی و تعاون مراجعه کنند. براساس این گزارش، ارائه گواهی اداره امور مالیاتی در راستای پرداخت یا ترتیب پرداخت بدهی مالیات قطعی شده موضوع ماده قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن است. ارائه آگهی روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران نیز در راستای ثبت هر نوع تغییرات در شرکت درباره اشخاص حقوقی و ارائه اظهارنامه ثبت‌نام در دفتر ثبت تجاری برای اشخاص حقیقی است. در این گزارش آمده، در صورت عدم اعلام‌نظر صندوق تأمین اجتماعی ظرف یک‌ماه از تاریخ ثبت تقاضای مفصاحساب، اتاق

وارداتی مشمول حکم معافیت عوارض، حقوق گمرکی، سود بازرگانی، رأسا توسط شرکت‌ها و موسسات دانش‌بنیان وارد کشور شوند. بنابراین شرکت‌های دانش‌بنیان برای بهره‌مندی از این حمایت قانونی، ملزم به واردات کالا و متعاقبا دریافت کارت‌بازرگانی هستند. از سویی طبق آیین‌نامه اجرایی قانون «مقررات صادرات و واردات»، داشتن محل کسب با موقعیت اداری اعم از ملکی یا استیجاری دارای شناسه رهگیری به‌نام شرکت یا یکی از سهامداران عمده یکی از مدارک الزامی جهت صدور کارت‌بازرگانی است. اما بخش عمده‌ای از شرکت‌های دانش‌بنیان که موتور محرک اقتصاد دانش‌بنیان هستند، در مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری مستقر هستند و عموما سند ملکی یا اجاره‌نامه دارای شناسه رهگیری ندارند. ضمن اینکه طبق ابلاغیه معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران، استقرار شرکت‌های دانش‌بنیان در اماکن مسکونی بلامانع است. بنابراین استقرار این شرکت‌ها در مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری و اماکن مسکونی که بخشی از آن به حمایت‌های دولتی از این شرکت‌ها برمی‌گردد، عملا دسترسی آنها برای دریافت کارت‌بازرگانی را دچار مشکل می‌کند زیرا در سامانه تجارت کارت‌بازرگانی شرکت‌هایی که در مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری و اماکن

اقتصادی تحمیل می‌کند و در بسیاری از موارد نظیر مدرک تحصیلی، امری غیرمنطقی است.

چالش چهارم

یکی دیگر از چالش‌های پیش‌روی فعالان اقتصادی در جریان دریافت کارت بازرگانی، استعلام کدپستی از سایر سامانه‌های دولتی است. در حال حاضر، کدپستی آدرس محل کسب، اعلامی از سوی متقاضیان، از سایر دستگاه‌های دولتی استعلام شده و در صورت عدم تطابق درخواست متقاضی پذیرفته نخواهد شد و متقاضی ملزم به اصلاح کدپستی در سایر سامانه‌های دولتی خواهد بود که امری زمانبر است. بنابراین معاونت کسب و کار اتاق تهران دو پیشنهاد ارائه می‌کند. پیشنهاد اول این است که سایر سامانه‌های دولتی به‌نحوی تغییر یابند که از ابتدا یک کدپستی برای هر شخص (حقیقی یا حقوقی) قابل استفاده باشد. از طریق ارتباط این سامانه‌ها با یکدیگر، متقاضی صرفاً با درج کد ملی، شناسه ملی، کلیه اطلاعات محل کسب خویش را فراخوانی کند. بدین ترتیب ضمن تسهیل فرآیند صدور مجوزهای کسب و کار، از بروز عدم تطابق‌های احتمالی اجتناب خواهد شد. پیشنهاد دوم این است که با دریافت یک تعهد از

بازرگانی و صنایع و معادن و کشاورزی ایران نسبت به تمدید کارت بازرگانی اقدام کند. از طرفی تبصره یک این آیین‌نامه نیز تاکید کرده، کلیه دارندگان کارت بازرگانی چنانچه پس از اتمام مدت اعتبار، حداکثر ظرف مدت دو سال اقدام به تمدید آن نکنند، باید علاوه بر ارائه مدارک این بند کلیه مراحل صدور کارت بازرگانی را دوباره طی کنند. در ضمن تاریخ تمدید کارت بازرگانی، مبدأ اعتبار مجدد خواهد بود. بدین ترتیب طبق این بند، تمدید کارت بازرگانی مستلزم ارائه گواهی اداره امور مالیاتی، آگهی روزنامه رسمی و مفاصاحساب حق بیمه است. در ضمن تبصره یک تاکید می‌کند، چنانچه دارنده کارت بازرگانی، پس از اتمام مدت اعتبار، حداکثر ظرف مدت دو سال اقدام به تمدید کند، مستلزم گذراندن مجدد مراحل صدور کارت بازرگانی است. درحالی‌که در حال حاضر، به‌رغم صراحت این تبصره، سامانه جامع تجارت، درباره کلیه درخواست‌های تمدید (بدون توجه به مهلت دوساله) مراحل صدور کارت بازرگانی را

مجدداً طی کرده و مدارکی بیش از آنچه در این بند اعلام شده است را مطالبه می‌کند. این گزارش تاکید می‌کند، مطالبه این مدارک ضمن اطاله زمان، هزینه‌های غیرقانونی را به‌فعالان

بازتاب

درخواست واردکنندگان

از وزیر جهاد کشاورزی

فدراسیون واردات ایران در نامه‌ای به وزیر جهاد ضمن بیان مشکلات حوزه تولید و تجارت و واردات کالاهای اساسی و مواد اولیه، خواستار رفع تحریم‌های داخلی و اصلاح این بخش شد. به گزارش روابط عمومی فدراسیون واردات ایران، فرهاد آگاهی، رئیس هیات مدیره این فدراسیون در نامه‌ای خطاب به سیدجواد ساداتی‌نژاد، وزیر جهاد کشاورزی خواهان بهبود فضای کسب و کار در بخش کشاورزی، تعامل سازنده دولت و بخش خصوصی در این حوزه، کاهش چشمگیر موانع تولید و تجارت، توسعه تجارت خارجی و تقویت توانمندی کارشناسی وزارتخانه مذکور در حل و فصل مسائل مبتلابه تجارت محصولات کشاورزی شد. در این نامه آمده است: حوزه کشاورزی و صنایع غذایی مهم‌ترین موتور رشد و توسعه

فعالان اقتصادی، فرآیند صدور کارت‌بازرگانی ادامه پیدا کند.

تسری یک تبصره

در این گزارش برای سرعت گرفتن امور تجارت، معاونت کسب و کار اتاق تهران خواهان تسری یکی از تبصره‌های ماده ۱۱۴ قانون امور گمرکی مرتبط با کارت‌بازرگانی است. در این تبصره اعلام می‌شود: «کارت‌بازرگانی متخلفان، توقیف یا ابطال می‌شود. اما ابطال کارت‌بازرگانی، مانع از ترخیص کالاهایی که پیش از محرومیت، گشایش اعتبار شده یا حمل آن آغاز شده، نمی‌شود.» این گزارش تاکید می‌کند: باتوجه به اینکه هر ساله، بخش عمده‌ای از کارت‌های بازرگانی مکلف به تمدید است، پیشنهاد می‌شود در راستای مانع‌زدایی و تسریع فرآیند ترخیص کالا، برای حفظ و حراست از دارایی فعالان اقتصادی، تبصره مذکور با تغییراتی در ماده ۱۰ آیین‌نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات، به‌عنوان بند جدید اضافه شود. آنچه معاونت کسب و کار به‌عنوان بند جدید مطرح کرده این است: «غیرفعال شدن کارت‌بازرگانی، به‌دلیل عدم تمدید، ابطال یا تعلیق، مانع از ترخیص کالایی که طبق مقررات، قبل از محرومیت برای آن گشایش اعتبار شده یا حمل آن آغاز شده است، نمی‌شود.»

اقتصادی کشور است. ایران برای گذر از بحران‌های عدم توسعه باید در راستای رشد تولید و توسعه تجارت این بخش گام بردارد. البته افزایش تقاضا برای آب و مواد غذایی از یکسو و از سوی دیگر بروز خشکسالی برای کشوری که در ناحیه خشک و نیمه خشک دنیا واقع است، منجر شده تا فشار بر ذخایر آب‌های سطحی و زیرزمینی افزایش یابد و سیمای کشاورزی کشور، چهره ناپایداری به خود گیرد. حال در شرایط حساس کنونی کشور، توسعه تجارت آب مجازی و تامین و تنظیم بازار نهاده‌های تولید و کالاهای اساسی بخش کشاورزی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا حفظ آرامش روانی جامعه، در گرو تعادل در بازار است و هر غفلتی ولو کوچک، می‌تواند پیامدهای نامطلوبی به همراه داشته باشد. این نامه افزوده، امروز در حوزه کشاورزی و صنایع غذایی بخش کوچکی از مشکلات به تحولات سیاست خارجی مرتبط است و سوءمدیریت و تحریم‌های داخلی به مراتب اثرگذارتر از تحریم‌های خارجی بوده است. بر این اساس نیز امروز تامین کالاهای اساسی و مواد اولیه کارخانه‌های صنایع غذایی و تجهیزات صنعتی موردنیاز، دچار چالش اساسی شده و بی‌شک ادامه روند کنونی جامعه را برای تامین مواد اولیه و کالاهای مصرفی، دچار عسرت می‌کند. فدراسیون واردات در این نامه تاکید کرده است: امروز ما با

شما صرفاً از بوروکراسی مزاحم واردات که آن را مختل کرده، سخن نمی‌گوییم، زیرا چالش‌های پیش روی تولید و صادرات را نیز تصویر می‌کنیم که اقتصاد کشور و زنجیره ارزش افزوده را در معرض خطر قرار داده است. بر این اساس این بخش نیازمند اصلاحات جدی است. در این میان بهره‌مندی از ظرفیت‌های بخش خصوصی تخصصی می‌تواند در شکل‌گیری تصمیمات صحیح‌تر و جامع‌تر راهگشا باشد. این نامه افزوده، فدراسیون واردات ایران که به عنوان تشکلی بالادستی در حوزه واردات از سال ۱۳۹۴ با ۲۱ تشکل رسمی وارداتی در اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران تاسیس شد؛ در سال جاری با توجه به ماهیت وجودی و عملکرد این تشکل طی نامه از سوی ریاست اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران در راستای اجرای مواد ۲ و ۳ قانون بهبود محیط کسب و کار مبنی بر ضرورت مشورت دولت و دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط در فرآیند سیاستگذاری و اصلاح و تدوین مقررات، بخشنامه‌ها و روبه‌های اجرایی با اتاق‌ها و تشکل‌های ذی‌ربط و نظر به اهمیت موضوع واردات به وزیر سابق جهاد کشاورزی معرفی شد تا نقطه نظرات این تشکل در جریان مدیریت واردات کشور در کارگروه‌های مرتبط، اخذ و مورد استفاده قرار گیرد.

" در صورت ارجاع پرونده به هیات های حل اختلاف مالیاتی، انتخاب این مودی نماینده فدراسیون واردات است." را لزوما درج کنند.

فدراسیون واردات ایران همچنین واحد خدمات مشاوره حقوقی و مالیاتی در زمینه های کلیه دعاوی تجاری و مالیاتی را با امکان قبول وکالت در موارد مذکور را دایر کرده است. اعضای محترم می توانند با حضور در محل فدراسیون و یا از طریق تماس تلفنی با نسبت به هماهنگی لازم اقدام نمایند. راه های ارتباط با مشاورین و وکلای مالیاتی جهت پاسخ به سئوالات و تعیین وقت مشاوره مالیاتی ۰۲۱۸۸۸۴۶۹۹۷ - ۰۲۱۸۸۸۴۲۵۶۳ است. در ضمن اعضای می توانند برای مشاهده دریافت کلیه خدمات از لینک <https://zil.ink/ifiran.ir>

رویداد

کرسی جدید فدراسیون واردات ایران در هیات های حل اختلاف مالیاتی

اعضاء تشکل های وارداتی از این پس می توانند نمایندگان فدراسیون واردات ایران را در هیات های حل اختلاف مالیاتی به عنوان نماینده بند ۳ ماده ۲۴۴ قانون مالیات های مستقیم انتخاب کنند.

کرسی جدید فدراسیون واردات ایران در هیات های حل اختلاف مالیاتی به گزارش روابط عمومی فدراسیون واردات ایران، در این خصوص زبده ترین متخصصین قوانین و مقررات مالیات که در عین حال دارای تسلط ویژه بر مسائل بخش خصوصی گزینش شده اند، تا از این رهگذر، زمینه رسیدگی تخصصی و عادلانه به پرونده های مالیاتی مودیان حوزه واردات در هیات های حل اختلاف مالیاتی گسترش یابد. نحوه انتخاب نماینده در هیات ها بدین ترتیب است که اعضای می باید در متن "اولین اعتراض به برگ تشخیص یا مطالبه مالیات، عبارت

واردات این محصولات با کمبود مواجه شده است. سال گذشته میزان واردات ما حدود ۷۰ درصد نسبت به سال ۱۳۹۸ کاهش داشته است. در سال جاری نیز به دلیل پابرجا ماندن یکسری از بخشنامه‌های ناصحیح پیشین و ابلاغ بخشنامه‌های جدید، واردات رسمی انواع تایر سنگین و سبک با کاهش روبرو است. موضوعی که راه را برای قاچاق این اقلام باز کرده است. این شرایط برای تایرهای سنگین بدتر است. یکی از مصوباتی که از ابتدای سال جاری اجرا شده تعیین سقف واردات برای شرکت‌های واردکننده است بر مبنای این بخشنامه، میانگین واردات دو سال گذشته هر شرکت تقسیم بر دو می‌شود و براساس آن مجوز واردات صادر می‌شود. ولی ارزی که امروز به انواع تایر اختصاص دارد، ارز ۴۲۰۰ هزار تومانی نیست بلکه ارز نیمایی و یا آزاد است و بر همین اساس این سیاست منطقی نیست.

در شرایط فعلی که کرونا میزان واردات لاستیک در دو سال اخیر را کاهش داده، وزارت صمت نیز با مصوبات خود مسیر واردات لاستیک را سد کرده است. امروز تعیین سقف و رتبه در کنار هم منطقی نیست. زیرا شرکت‌هایی که در این مدت قادر به واردات نبودند قصد دارند امسال میزان واردات خود را افزایش دهند که با تعیین سقف این امکان برای آنها وجود ندارد.

ذره بین

چالش‌های واردات لاستیک

سید محمد میرعابدینی

عضو هیات مدیره فدراسیون واردات ایران

سال‌هاست کشور در زمینه تامین تایر سبک و سنگین نیازمند واردات است. در حال

حاضر نیاز کشور به تایر سبک و سنگین حدود ۴۰۰ هزار تن است از این میزان حدود ۲۵۰ هزار تن از طریق تولید داخلی، حدود ۱۰۰ هزار تن از طریق واردات رسمی و مابقی از طریق واردات غیر رسمی تامین می‌شود. از سوی دیگر ۳۰ تا ۳۵ درصد تایرهای سواری و ۷۰ الی ۷۵ درصد تایرهای سنگین بازار از طریق واردات تامین می‌شود. در سال‌های اخیر با وجود نیاز بازار مصرف به واردات رسمی متأسفانه به دلیل سیاست‌های غلط دولت

دیگر واردات بیش از نیاز تایر از طریق شبکه تعاونی‌های مرزنشین در قالب ته‌لنجی، کوله‌بری و پیله‌وری است. این گروه موظف به ارائه محصولات در مناطق آزاد هستند، ولی نگاهی به حجم واردات انواع تایر از سوی این گروه و عرضه این محصولات خارج از مناطق آزاد عاملی برای عدم تمایل واردکنندگان انبوه برای واردات تایر است. یکی از معضلات پیشروی واردکنندگان تایر مشکلاتی که با سامانه جامع تجارت دارند و دیگری مشکلاتی که با ارز ۴۲۰۰ تومانی داشتند و دارند. ما همواره خواهان حذف ارز ترجیحی بودیم و کماکان بر این خواسته پافشاری می‌کنیم و از دولت سیزدهم می‌خواهیم در راستای شفاف‌سازی این خواسته ما را جامع عمل به پوشانند. یکی دیگر از مشکلات ما ایجاد رقابت در بین واردکنندگان برای واردات یک برند است. واردات یک برند تایر توسط چند واردکننده عامل رقابتی کاذب در میان تجار است. در ضمن واردات یک برند توسط چند واردکننده در ارائه خدمات پس از فروش اختلال ایجاد می‌کند و با توجه به عدم قرارداد با خارج نمی‌توان نمایندگی‌ها را الزام به ارائه خدمات پس از فروش کرد. در گذشته واردات هر برند تایر در انحصار یک شرکت و وضعیت خدمات پس از فروش آن نیز مشخص بود. اما اکنون با توجه به نبود نمایندگی در ایران یک برند توسط چند شرکت وارد می‌شود.

یکی دیگر از چالش‌های ماه‌های گذشته ممنوعیت واردات تایر با سایزهای ۱۳، ۱۴، ۱۵ که تقریباً نیاز ۱۵ میلیون از ۲۰ میلیون خودرو سواری موجود در کشور است. این اتفاق گرچه مورد اعتراض ما بود اما کماکان پابرجاست و ما پیش‌بینی می‌کنیم در آینده با چالش‌های زیادی در بازار مصرف داشته باشیم. همانطور که در سال ۱۳۹۷ دولت با اعمال سیاستی غلط دچار بحران شد. دولت در سال ۱۳۹۷ پشت درهای بسته تعرفه تایر سنگین را از ۲۰ به ۲۶ افزایش داد. موضوعی که به رغم اعتراض ما توجهی به آن نیز نشد، ولی پس از چند ماه که بازار بهم ریخت و اعتراض کامیون‌دارها و اعتصاب‌های آنها کشور را بهم ریخت نه تنها تعرفه یکباره شکست و به ۵ رسید، بلکه اعلام شد، واردات با ارز ترجیحی انجام شود. تکرار این خطا در مورد تایرهای سبک جبران ناپذیر است و چالش‌های زیادی برای دولت ایجاد می‌کند. چون از هر زمانی که واردات اعلام شود تا زمانی که کالا وارد کشور شود، حدود ۵ ماه طول می‌کشد. پیش از این واردکنندگان می‌توانستند، خرید اعتباری کنند. اما الان با توجه به شرایط کشور ابتدا باید پول به حساب تولیدکننده واریز شود تا تولید را آغاز کند. بحث نقل انتقال پول و حمل خود کالا نیز بحث‌های جدایی که مزید بر علت شده که واردات تایر حدود ۴ الی ۵ ماه طول بکشد. چالش